कर्म्म च दुष्टशिक्षार्थं प्रवर्त्तते इत्यर्थः। 'सः' अभिषिक्तः,'राजा', 'राज्यम्', 'इदम्', 'अनुमन्यताम्' दुष्टशिक्षाशिष्टपरिपालनरूपं यद्राजकृत्यं तदङ्गीकरोतु॥

अथ चतुर्थीमाह। "येभिः शिल्पैः पप्रथानामदृꣳहत्। येभिर्द्यामभ्यपिꣳशत् प्रजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपाꣳ समव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्धि" इति। 'प्रजापतिः', 'येभिः' 'शिल्पैः' यैः कौशलैः, 'पप्रथानां' विस्तारयुक्तामिमां पृथिवीं 'अदृंहत्' दृढीकृतवान्। तथा 'येभिः' कर्म्मकौशलैः 'द्यां' 'द्युलोकम्' 'अभ्यपिंशत्' अभितश्चन्द्रतारकादिभिः सुरूपामकरोत्। तथा 'येभिः' यैः कर्म्मकौशलैः, 'वाचम्' इमामुच्चार्य्यमाणां,'विश्वरूपां' नानापदार्थवाचकत्वेनानेकरूपां, 'समव्ययत्' सम्यक् सम्पादितवान्। 'तेन' तथाविधकौशलजालेन, 'वर्चसा' तद्योगेन बलेन, च हे अग्ने 'इमं' राजानं, 'इह' लोके, 'समङ्धि' समृद्धं कुरु, तथाविधसामर्थ्येन संयोजयेत्यर्थः॥

अथ पञ्चमीमाह। "येभिरादित्यस्तपति प्रकेतुभिः। येभिः सूर्य्यो ददृशे चित्रभानुः। येभिर्वाचं पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्धि" [२] इति। 'येभिः', 'प्रकेतुभिः' प्रकृष्टतेजोविशेषैः, अयम् 'आदित्यः' सर्व्वत्र तापं करोति। किञ्च 'येभिः' यैस्तेजोविशेषैः, 'सूर्य्यः', 'चित्रभानुः' हृदये विचित्ररश्मियुक्तोऽयमिति प्राणिभिः 'दृश्यते'। 'येभिः' यैरभिधेयविशेषैः 'पुष्कलैः, सम्पूर्णैः,'वाचं' शब्दात्मिकाम्, 'अव्ययत्' वीतां परिवृतां सर्व्वो जन्तुरकरोत्। तेनेत्यादि पूर्व्ववत्॥